

Parannuksen hedelmä

Neh. 10:1,29-40; 11:1-3; 12:27-47

- 10: 1. "Kaiken tämän johdosta me teemme sitovan liiton, kirjallisen sopimuksen, johon meidän päällikkömme, leeviläisemme ja pappimme painavat sinettinsä....
29. Ja muu kansa, papit, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, temppelipalvelijat ja kaikki, jotka ovat erottautuneet vieraiden maiden kansoista noudattaakseen Jumalan lakia, sekä heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä, kaikki, jotka pystyvät sitä ymmärtämään,
30. kaikki he liittyvät ylhäisiin veljiinsä. He tulevat valalle ja vannovat vaeltavansa Jumalan lain mukaan, joka on annettu Jumalan palvelijan Mooseksen kautta. He vannovat noudattavansa ja seuraavansa kaikkia Herran, meidän Herramme, käskyjä, määräyksiä ja säädöksiä.
31. Me emme anna tyttäriämme vaimoiksi muihin kansoihin kuuluville emmekä ota heidän tyttäriään pojillemme vaimoiksi.
32. Me emme osta sapattina emmekä muinakaan pyhäpäivinä mitään kauppatavaraa tai viljaa muihin kansoihin kuuluvilta, kun he tuovat niitä sapattina myytäväksi. Joka seitsemäs vuosi jätämme maan lepäämään emmekä peri silloin mitään velkoja.
33. Me sitoudumme antamaan kolmannessekelin vuodessa Jumalamme temppelissä suoritettavaa palvelusta varten:
34. pyhiä leipiä varten, jokapäiväistä ruokauhria ja polttouhria, sapattiuhreja, uudenkuun uhreja, juhlahuureja, pyhiä lahjoja ja syntiuhreja varten sovituksen toimittamiseksi Israelille sekä kaikkia Jumalamme temppelissä suoritettavia palvelutehtäviä varten.
35. Me, papit, leeviläiset ja kansa, olemme heittäneet arpaa siitä, mikä suku tuo temppeliin kunakin vuonna määräaikaan polttopuut Herran, meidän Jumalamme, alttarilla poltettavia uhreja varten, niin kuin laissa on kirjoitettu.
36. Me tuomme joka vuosi Herran temppeliin peltojemme ensisadon ja kaikkien hedelmäpuiden ensihedelmät,
37. samoin esikoiset pojistamme ja karjastamme, niin kuin laissa on kirjoitettu. Tuomme esikoiset naudoistamme ja lampaistamme Jumalamme temppeliin papeille, jotka hoitavat virkaansa Jumalamme temppelissä.
38. Me tuomme papeille Jumalamme temppelin varastuhuoneisiin parhaista rouhituista jyvistä ensisatomme ja muut antimme, kaikenlaisten puiden parhaat hedelmät, parhaan viinin ja öljyn. Me annamme leeviläisille kymmenykset peltojemme tuotteista. Leeviläiset itse keräävät kymmenykset kaikista kaupungeista, joissa teemme työtä.
39. Papin, Aaronin pojan, tulee olla leeviläisten mukana heidän ottaessaan vastaan kymmenyksiä, ja leeviläisten tulee viedä kymmenykset saamistaan kymmenyksistä Jumalamme temppelin varastuhuoneisiin.
40. Israelilaisten ja leeviläisten on vietävä uhraamansa vilja, viini ja öljy huoneisiin, joissa säilytetään pyhäkön esineitä ja joissa palvelusvuorossa olevat papit, portinvartijat ja laulajat oleskelevat. **Me emme laiminlyö Jumalamme temppeliä."**

Parannus

Millä tavalla aito synnintunnustuksessa tapahtuminen kääntyminen Jumalan puoleen vaikuttaa ihmisessä ja kansakunnassa? Kannattaako todellakin lähteä sille vaikealle ja nöyryyttävälle tielle, mitä aito parannus merkitsee? Siinähan on suostuttava tunnustamaan kaikkein häpeällisimmätkin pahat teot, sydämensä himot ja laiminlyön-

nit. Siinähan menee maine ja joutuu kantamaan syvää häpeää. Mitä sen jälkeen sitten voi odottaa, jos ja kun tie on niin nöyryyttävä. Mitä muut ihmisetkin mahtavat sanoa, kun näkevät minun todellisen tilani?

Näitä kysymyksiä jokainen herätykseen tullut ja Jumalan kutsun kuullut joutuu miettimään, suostuuko hän Herran kutsuun vai ei. Jeesus itsekin kuvaa sitä ”ahtaaksi portiksi”, jopa niin kapeaksi, ettei siitä pääse lävitse muuten kuin Jumalan vetämänä. Niin äärimmäisen suuri on ylpeytemme, että siirrämme parannuksen tekemistä niin pitkälle kuin mahdollista. Pohjimmiltaan ei kuitenkaan ole kysymys mistään muusta, kuin suostumisesta totuuteen omasta itsestään Jumalan pyhien kasvojen edessä. Parannuksessa ei siis ole oikeastaan kysymys mistään meidän tekemisestämme vaan suostumisesta Jumalan pelastavan työn alle.

Ahtaan portin edessä kipuilevalle Pietari antoi selkeän vastauksen: ”Kääntykää, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille tämä lupaus kuuluu ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.” (Ap.t. 2:38-39)

Parannukseen taipuva saa Jeesuksen Golgatalla tapahtuneen sovitustyön tähden kaikki syntinsä anteeksi, hän saa pääsyn Jumalan elämän yhteyteen, joka alkaa pulputa hänessä Pyhän Hengen asettuessa asumaan hänen sydämeensä. Hänessä tapahtuu todellinen muutos. Siitä sanotaan edelleen näin: *”Jumala on siis antanut pakanoillekin mielenmuutoksen, joka koituu elämäksi.” (Ap.t. 11:18)*

Parannuksen hedelmä

Millaista hedelmää sitten parannus vaikuttaa ihmisessä? Se vaikuttaa jotain aivan päinvastaista, kuin mitä ihminen sitä ennen on tehnyt. Sen vaikutus näkyy juuri niillä elämän alueilla, joita synti aiemmin turmeli. Jos sinun syntisi on ollut esimerkiksi varastaminen, toisen oman riistäminen itsellesi, parannus tarkoittaa sitä, että ensiksikin tunnustat synnin Jumalan kasvojen edessä ja pyydät sitä anteeksi sillä perusteella, että Jeesus kantoi sen rangaistuksen Golgatan ristillä, mikä sinulle olisi varkauksistasi kuulunut. Silloin Jumalan Henki laskeutuu sydämeesi ja vapauttaa sinut pahasta omastatunnosta ja herättää sinussa rakkauden niitä ihmisiä kohtaan, joilta ennen varastit. Siksi käyt pyytämässä heiltä anteeksi ja palautat tai korvaat varastamasi. Mutta muutos ei pääty siihen, vaan Pyhä Henki vaikuttaa sinussa myös uuden halun antaa omastasi pois niille, joilla näet olevan puutetta. Ottajasta tulee antaja. Se on parannuksen hedelmä ja kaiken lisäksi antamisesta tulee aito ilo sydämeen.

Liitto

Nehemian kirjan 10 – 12 luvut kertovat, millaista hedelmää 9. luvun syvä katumus ja parannus Jumalan kasvojen edessä vaikutti Jerusalemin asukkaissa. Heidän elämässään muutos kohdistui juuri niihin asioihin, joissa he olivat pahimmin rikkoneet Jumalaa ja toisia ihmisiä vastaan. Yhtenä miehenä he solmivat liiton Jumalan kanssa, tai ehkä olisi parempi sanoa, että he palasivat liittoon, jonka Jumala oli heidän kanssaan tehnyt. He siis uudistivat liittosuhteensa vähän samaan tapaan kuin tuhlaajapoika palatessaan isänsä luokse palasi lapsen asemaan, josta oli juossut syneissään pois.

Kymmenes luku kertoo yksityiskohtia liitosta. Papit, leeviläiset ja ruhtinaat sinetöivät liiton kansaa edustaen, heidän nimensä luetellaan luvun jakeissa 2- 28 ja kansa yhtyy siihen. Vaikka emme noita nimiä nyt lukeneetkaan, meille on tärkeää, että Jumala kutsuu meitä nimeltä ja me aivan persoonallisella tavalla saamme vastata Hänen kutsuunsa. Kukaan ihminen ei voi tehdä parannusta toisen ihmisen puolesta. Jokaisen on henkilökohtaisesti käännyttävä Herran puoleen ja otettava vastaan Hänen sanoinkuvaamattoman suuri armonsa. Samalla usko kuitenkin vaikuttaa yhteisössäkin todellista muutosta, kun sen vaikutus leviää arkielämäämme.

Yleisesti kansa lupautui *"vaeltamaan Jumalan lain mukaan...noudattamaan ja seuraamaan kaikkia Herran käskyjä"*. Erityisesti kansa lupaa noudattaa sitä, missä se oli erityisesti rikkonut Herran sanaa vastaan: He luopuvat seka-avioliitoista pakanain kanssa, noudattavat sapattisäädöksiä, huolehtivat temppelistä ja kymmenysten maksamisesta.

Kun ihminen tekee parannuksen, se ei tarkoita, että hän vain päättää muuttaa elämäntapansa Jumalan nain vaatimaan suuntaan. Moni erilaisten väärin riippuvuuksien sitoma on päättänyt muuttaa elämäntapansa vähän samaan tapaan kuin entinen mies sanoessaan: "Tupakan polton lopettaminen on tosi helppoa. Minäkin olen sen tehnyt jo satoja kertoja." Parannus ei siis ole moraalista ryhdistäytymistä, vaan todellista Jumalan kohtaamista ja Häneltä uuden elämän lahjan saamista. Mutta kun Pyhä Henki on tullut ihmisen sydämeen asumaan, hän haluaa sydämen pohjasta vaeltaa Jumalan tahdon mukaan, sen tahdon, joka on ilmoitettu meille Raamatun sanassa. Tänapäivänä se merkitsee muutosta seksuaalimoraalin alueella ja suhteessa Jumalan seurakuntaan ja sen kokoontumisiin.

Nehemia näyttää panevan erityistä painoa Jumalan temppelistä huolehtimiseen. Hän tiesi, miten kansan hengellisen elämän ja koko kansallisen elämän jatkuvuus oli sidoksissa Jumalan huoneeseen. Siksi hän korosti: *"Me emme laiminlyö Jumalamme temppeliä"*.

Jumalanpalvelus on äärimmäisen tärkeitä jumalanpalvelijan itsensä tähden. Eräissä merkityksessä voidaan sanoa, että jumalanpalveluksemme ei lisää Jumalalle mitään. Mutta toisessa merkityksessä me riistämme Jumalalta, jos lakkaamme palvomasta Häntä, sillä milloin ikinä niin teemme, me itse köyhdyimme syvimmältä elä-mältämme sillä seurauksella, että siveellinenkin elämämme sortuu.

Kansakunta, jonka kirkot seisovat tyhjillään sortuu myös moraalisesti. Jumalanpalvelukseen osallistuminen on uskovalle niin elintärkeää, että vaikka monissa maissa hallitus sen kieltää, uskovat kokoontuvat salaa. Kysymys ei ole tietystä hengellisestä velvollisuudesta vaan siitä, että toisten uskovien kanssa saamme kohdata itse Herran ja saamme ylistää Häntä yhdessä. Itse asiassa Herra Jeesus on yhdessä seurakunnan keskellä antamassa kunnian Isälle: *"Minä (Jeesus) julistan sinun (Isä) nimeäsi veljilleni, laulan ylistystäsi seurakunnan keskellä"*. (Hepr. 2:12)

Juhla-ajat

Nehemialle oli myös tärkeää, että vuotuiset juhla-ajat kuten pääsiäisjuhla, sadonkorjuu juhla ja lehtimajajuhla vietettiin yhdessä Herran kasvojen edessä. Kaikki kolmehan kestivät viikon verran ja tarjosivat kansalle virkistyksen arkityöstä ja mahdollisuuden syventyä Herran sanan tutkimiseen. Parannuksen hedelmää on siis myös

tietoisten ajanjaksojen pyhittäminen Herran kasvojen edessä viipymiseen yksin ja yhdessä uskovan seurakunnan kanssa. ”Pidä rautaisella kädellä kiinni aamuvartios-ta!” *Älkäämme jättäkö yhteistä kokoontumistamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme entistäkin enemmän, kun näette tuon päivän lä- hestyvän.* (Hepr. 10:25) Heprealaiskirje korostaa sitä, että jokainen jumalanpalvelus on yhden lainen kenraaliharjoitus sitä päivää varten, kun Jeesus saapuu kirkkau- dessaan ja kokoonnumme pilvissä Häntä vastaan.

Parannuksen hedelmä ulottuu myös arkielämäämme ja siihen, missä asumme ja millaista vastuuta kannamme yhteiskunnassa. Siitä kertoo 11. luku, josta jätämme lukematta loppuosan luettelon niistä ihmisistä, jotka asuivat Jerusalemissa ja luette- lon muista kaupungeista, joissa kansaa asui.

Jerusalemiin jäävät asukkaat

11:1. Kansan johtomiehet asettuivat asumaan Jerusalemiin, mutta muu kansa heitti arpaa saadakseen joka kymmenennen asettumaan Jerusalemiin, pyhään kaupun- kiin, yhdeksän kymmenesosan jäädessä asumaan muihin kaupunkeihin.

2. Kansa siunasi kaikkia niitä miehiä, jotka vapaaehtoisesti asettuivat asu- maan Jerusalemiin.

3. Seuraavassa luetellaan ne Juudan maakunnan johtomiehet, joiden asuinpaikka- na oli Jerusalem. Muissakin Juudan kaupungeissa asui israelilaisia, heidän joukos- saan pappeja, leeviläisiä ja temppelipalvelijoita sekä Salomon palvelijoiden jälkeläi- siä, kukin perintömaallaan omassa kaupungissaan.

Rohkaisevat sivustaseuraajat

Maahan palanneita oli kaikkiaan vain noin 50.000 henkeä. He asettuivat asumaan eri puolille Juudeaa ja vain osa jäin Jerusalemiin, joka oli erityisen vaarallinen paik- ka asua, koska sitä vastaan ensimmäisenä viholliset hyökkäisivät. Joka kymmenes kansasta valittiin arpomalla asumaan Jerusalemissa. Lisäksi joukko vapaaehtoisia asettui kaupunkiin. Muu kansa siunasi Jerusalemiin jääviä. Heitä kunnioitettiin.

Asetelma antaa aihetta tiettyyn itsetutkisteluun. Urheuden ylistäminen ei ole vaati- vaa eikä arvokasta. On hyvä, että suuret yritykset eivät ole riippuvaisia ihmisten ylis- tyksestä. Aina on Jumala löytänyt sankarinsa. Mutta palkka, jonka he saavat, on itse heidän teoissaan eikä siinä ihailussa, jota antavat ihmiset, jotka eivät heitä kuiten- kaan auta.

Parannuksen tehnyt ja Pyhän Hengen saanut voi joutua hyvinkin vaarallisiin paik- koihin ja tehtäviin. Esimerkiksi lähetystyössä voidaan joutua hengenvaaraan ja jopa marttyyriuteen asti. Kaikissa oloissa Herra on luvannut olla joka hetki omiensa kans- sa. Evankelioimis- ja lähetystyön tärkeyttä korostavasta puhetulvasta huolimatta yl- lättävän harvat ovat ne, jotka todella panevat hartiansa kentillä taistelevien usein yk- sinäisten lähettien alle rukouksessa ja todellisessa uhrissa.

Ylistäminen

Parannuksen suurenmoinen hedelmä on lopulta se, että opimme iloitsemaan ja rie- muitsemaan Jumalasta. Jumalan lapset voivat sanan syvimmissä merkityksessä juhlia. Paluumuuttajien pieni kansa kokoontui juhlimaan murin valmistumista. Sy- vimmiltään he kuitenkin riemuitsivat siitä hengellisestä suojamuurista, jonka paran- nus ja Jumalan sanaan palaaminen oli heille antanut. Kahdestoista luku kuvaa juh-

laa. Jätämme jakeet 1-26 lukematta, sillä niissä luetellaan paluumuuttajien joukossa olleiden pappien ja temppelissä palvelleiden leeviläisten nimet. Kansan parannus-han merkitsi erityisesti sitä, että he halusivat kokosydämisesti tukea temppelipalve-lusta suorittavia pappeja ja leeviläisiä. Heille oli siksi myös tärkeää, että niihin tehtä-viin asetettiin ihmiset oikeilla laatuvaatimuksilla aivan kuin tänäkin päivänä seura-kunnan paimenille asetetaan suuremmat vaatimuksen kuin muille uskoville, mutta samoin heille osoitetaan erityistä tukea ja rakkautta heidän vaativassa tehtäväs-sään.

Muurin vihkijuhla

12: 27. *Jerusalemien muurin vihkiäisjuhlaa varten haettiin leeviläiset kaikista asuin-paikoistaan ja tuotiin Jerusalemiin **viettämään juhlaa iloiten ja laulamaan kiitos-virsiä ja lauluja symbaalien, harppujen ja lyyrojen säestyksellä.***

28. *Laulajien jälkeläiset koottiin kaikkialta Jerusalemien ympäristöstä ja netofalaisten kylistä,*

29. *Beet-Gilgalista sekä Geban ja Asmavetin alueilta. Laulajat olivat rakentaneet it-selleen kyllä Jerusalemien ympäristöön.*

30. *Papit ja leeviläiset puhdistautuivat, ja sitten he puhdistivat kansan sekä portit ja muurin.*

31. *Sen jälkeen minä vein Juudan johtomiehet ylös muurille ja järjestin **kaksi suurta kiitoslauluja laulavaa kuoroa ja juhlakulkuetta.** Toinen kuoroista kulki muuria pit-kin oikealle kohti Lantaporttia.*

32. *Sen jäljessä kulkivat Hoosaja ja toinen puoli Juudan johtomiehistä*

33. *sekä Asarja, Esra, Mesullam,*

34. *Juuda, Benjamin, Semaja, Jeremia*

35. *ja pasuunoita soittavat papit Sakarja, Joonatanin poika, Aasafin jälkeläinen – tämä oli Semajan poika, tämä Mattanjan, tämä Miikajan ja tämä Sakkurin –*

36. *ja hänen veljensä Semaja, Asarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Juuda ja Ha-nani, jotka soittivat Daavidin, Jumalan miehen, soittimia. Heidän edellään kulki Esra, kirjanoppinut.*

37. *He kulkivat Lähdeportin ohi, jatkoivat suoraan eteenpäin ja nousivat Daavidin kaupungin portaita ylös Daavidin palatsin yläpuolella olevalle muurille. Sieltä he kul-kivat itään päin Vesiportille asti.*

38. *Toinen kulkue kulki muurilla vastakkaiseen suuntaan, sen jäljessä minä ja toinen puoli kansaa, Uunitornin ohi Leveällemuurille asti,*

39. *Efraiminportin, Vanhanportin, Kalaportin, Hananelintornin ja Sadantornin ohi Lammasportille. Kulkue pysähtyi Vartioportin luona.*

40. *Sitten **molemmat kulkueet asettuivat Jumalan temppeliin,** niin myös minä ja kanssani puolet johtomiehistä,*

41. *samoin papit Eljakim, Maaseja, Minjamin, Miikaja, Eljoenai, Sakarja ja Hananja, joilla oli pasuunat,*

42. *sekä Maaseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Joohanan, Malkia, Eelam ja Eser. Laula-jat aloittivat laulun Jisrahjan johdolla.*

43. *Tuona päivänä **uhrattiin suuria uhreja,** ja kaikki iloitsivat, sillä **Jumala oli anta-nut heille suuren ilon.** Myös **naiset ja lapset** iloitsivat, ja **ilonpito kuului Jerusa-lemista kauas.***

44. *Samana päivänä asetettiin miehiä valvomaan varastohuoneita, joissa säilytettiin lahjoja, esikoisuhreja ja kymmenyksiä. Niihin oli myös kerättävä kaupunkien pelto-mailta papeille ja leeviläisille lain mukaan kuuluvat osuudet. Juudan kansa **näet iloitsi jumalanpalvelusta toimittavista papeista ja leeviläisistä,***

45. sillä nämä hoitivat jumalanpalvelustehtävät ja puhdistusmenot **tunnollisesti**. Myös laulajat ja portinvartijat hoitivat tehtävänsä niin kuin Daavid ja hänen poikansa Salomo olivat käskeneet.

46. Olihan jo muinoin, Daavidin ja Aasafin aikana, ollut laulunjohtajia, jotka johtivat **ylistys- ja kiitoslauluja Jumalan kunniaksi**.

47. Koko Israel antoi Serubbaabelin ja Nehemian aikana laulajille ja portinvartijoille heidän osuutensa, heidän jokapäiväiset tarpeensa. Kansa pyhitti osuudet leeviläisille, ja leeviläiset pyhittivät osuudet Aaronin jälkeläisille.

Ilo Herrassa

Jerusalemin muurin vihkijäisjuhlan ohjelma eteni kolmessa vaiheessa. Jumalaa laulaen ja soittaen ylistävät kulkueet saapuvat temppeliin. Lakia luettiin ja kansa erotautui sekakansasta. Nehemia ja muut kansakunnan uudistajat saivat nähdä, miten luvultaan mitätön kansa oli nyt päässyt suurempaan lujuteen kuin ulkoisen kukoistuksensa aikana, sillä he olivat palanneet Jumalansa luo, joka oli kansan elämän lähde. Heidän ilohuutonsa oli todellista iloa Herrassa, joka oli heidän väkevyytensä.

Jumalan seurakunnan voima ei ole sen lukumäärässä eikä sen ulkoisessa vaurauudessa, vaan sen suhteessa Jumalaan. Ilo Herrassa on ainoa tie, jolla evankeliumi kulkee eteenpäin.

Kiitoslaulu Jumalan kunniaksi

Jumalan kansan tärkeä tehtävä täällä ajassa on julistaa evankeliumia Jeesuksen rististä ja ylösnousemuksesta. Se on Jumalan voima, joka pelastaa jokaisen, joka uskossa ottaa sanan vastaan ja taipuu parannukseen. Tämä tehtävä rajoittuu kuitenkin tähän aikaan. Sen sijaan Jumalan ylistäminen, joka alkaa jo täällä ajassa, ei lopu milloinkaan.

Kun ylösnousemusruumiissa pääsemme kirkkauden valtakuntaan, uuteen taivaaseen ja uuteen maahan, tehtävämme jatkuu suurena ylistyspalveluna Teurastetun Karitsan ja taivaallisen Isämme edessä. Pääsemme Pyhän Hengen elävän veden virrassa maistamaan ja näkemään aina vain syvemmälle Jumala pohjatonta rakkautta, joka ilmeni Jeesuksen kärsimyksessä ristillä. Koko ikuisuuden sitä ylistetyämme emme pääse sen syvyyden pohjaan, tarvitsemme siihen lisäikuisuuden. Koskaan emme kyllästy, aina suurempana ja ihanampana saamme nähdä Herran kirkkauden.

Tätä ylistyspalvelua meillä on kaikki syy harjoitella jokaisessa kokoontumisessamme yhteen. Siinä tehtävässä voi kukin palvella omilla lahjoillaan joko laulajana, soittajana, kulkueessa kulkijana, kiitosuhrien antajana tai tapahtumien järjestäjänä. Ylistyspalvelun erityinen piirre oli siinä, että kansa iloitsi pappien ja leeviläisten palvelusta. Meillekin on suuri etuoikeus, että meillä on Jumalan sanalle uskollisia paimenia. Ilo ja kiitollisuus Herraa kohtaan ilmeni myös siten, että työntekijöiden ajallisista tarpeista huolehdittiin.

Herran puoleen kääntyvä parannus vaikuttaa siis mullistavan muutoksen ihmisen elämässä, joka johtaa lopulta ikuisen iloon. Esimerkki millaisen jäljen parannuksen tehneen elämä voi jättää muihin.

Käynti pastori Itoon kuolinvuoteen äärellä

Vuonna 1995 kahta viikkoa ennen kuin pastori Ei'ichi Itoo sai kutsun Herran luokse, vierailin (Keiko Fujii) kahden ystäväni kanssa häntä tervehtimässä sairaalassa Tokushiman Waki-machissa. Alun perinkin pienikokoinen pastori oli kutistunut entisestään. Hän lepäsi vuoteellaan. Nähdessään minut hän tervehti minua kasvot sillä sanomattoman hienossa hymyssä niin kuin aina.

”Tervetuloa, tohtori!” (Sillä tavalla hän aina kutsui minua.) Sitten hän jatkoi:

”Tohtori, minulla on syöpä, joka on levinnyt laajalle.” Hän puhui rauhallisen asiallisesti aivan kuin olisi ollut kysymys jostakusta toisesta.

”Mutta jos Herra suo, haluaisin vielä kerran nousta tekemään julistustyötä Herran kunniaksi. Voisitko rukoilla puolestani. Rukoilin. Kun olin lopettanut, hän alkoi hämmästyttävän kovalalla äänellä rukoilla. Välittömästi rukouksen päälle hän alkoi laulaa virttä 595:

Vaikken näe sinua, olet vierelläni.

Autat aina, rakas Herrani.

Valmistat minulle asunnon ja odotat minua. (Kertosäe)

Kaipaam päivää, jona saa nähdä sinut.

Koska lähes kaikki pastorin lempilaulut ovat niitä minullekin, lauloin yhdessä hänen kanssaan.

”Vaikken näe sinua, kasvosi kulkevat edelläni minua varjellen, kaivattu Herrani.” Laulaessamme ensimmäistä ja toista säkeistöä kaikkien silmistä alkoi valua kyneleet. Kolmannen ja neljännen säkeistön kohdalla suru muuttui Herran kaipauksen kyneleiksi, Herran syvä rakkaus ympäröi meidät. Virren päätyttyä hän kääntyi yhtäkkiä minun puoleeni sanoen:

”Miten äitisi voi? Oli ikävää, että viime vuonna Hiroshima Carps ei voittanut.” Hän tiesi, että äitini oli sen baseball joukkueen fani ja huolehti äidistäni. Sitten sumopainista pitävä pastori jatkoi: ”Olisin toivonut, että Y ottelija olisi edes kerran voittanut, mutta tässäkään otelussa se ei häneltä onnistunut.”

Kysyin: ”Katsotko televisiota?”

”En, hoitava lääkäri (kristitty) on kieltänyt television katselun ja lehtien lukemisen. Siksi poikani lukee minulle joka aamu lehden. Itse asiassa vierailutkin on kielletty, mutta siinä asiassa en noudata ohjetta, sillä kaikki vierailijat ovat Herran lähettämiä enkeleitä.”

Pastorin kunto oli jo niin heikko, että jopa television katselu muodostui taakaksi. Silti hän huolehti äidistäni ja ajatteli suosimaansa sumopainijaa ja otti iloiten vastaan vierailijoita Herran enkelinä.

Kun olimme palaamassa, pastori laskeutui sängyltä ja ojensi minulle 5000 jenin setelin:

”Voisitko ojentaa tämän Kuren kristillisen kirjakaupan hoitajalle. Sen verran jäin hänelle velkaa.” Hänen huoleton olemuksensa kertoi siitä, millainen aito kristitty on.

Kun poistuimme, hänen poikansa, joka oli häntä hoitamassa, johti meidät sairaalaa vastapäätä olevaan ruokalaan. Pastori Itoo halusi, ettei kenenkään häntä katsomaan tulleen tarvitsisi palata nälkäisenä. Kun olimme istuneet pöytään, ravintolan kristitty isäntä kysyi meitä, mistä olimme tulleet. Kun vastasin: ”Hiroshimasta”, hän sanoi:

”Vähän aikaisemmin oli myös ollut vierailijoita kaukaisesta läänistä. Aivan päivittäin eri puolilta maata tulee ihmisiä pastori Itoota tapaamaan. Luulen, että te ajattelette, että hän rakastaa teitä enemmän kuin ketään muuta. Kaikki ajattelevat niin. Minunkin mielestäni hän rakastaa eniten minua.”

Entä sinä?

Oletko sinä jo taipunut parannukseen Jumalan edessä? Oletko antanut Hänen valonsa osua kaikkein kipeimpiin kohtiin elämässäsi? Portti on kyllä ahdas, mutta jos ja kun taivut totuuteen ja tulet kaikkinesi valoon ja annat Herran tehdä pelastavan työnsä, pääset osalliseksi uudesta elämästä. Parannuksen hedelmä ulottuu iankaikisuuteen asti. Pääset jo tänään niiden, joukkoon, jotka opettelevat ylistämään Herraa hänen sanomattomasta armostaan.

Jos sinä olet jo tehnyt perusparannuksen elämässäsi, olet Jumalan lapsi ja Kristuksen lahjavanhurskauden omistaja, Herra kutsuu sinua myös päivittäiseen parannukseen. Joka päivä saat antaa Herran valon osua syntiseen luontoon sitä kuolettamaan ja omistamaan uuden armon evankeliumin sanassa. Siinä saat katsella Jeesuksen armokasvoja, saat ylistää jälleen uudestaan Jumalan hyvyyttä ja saat kasvaa Pyhän Hengen kantamaa rakkauden hedelmää.